

பரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

புத்தூர்] சிதம்பரம் ஏவிளம்பி(வா) தைமீ 2-டுஉக்கு1898(வா) ஜனவரிமீ 22உ [இல யடு.

வைதிகசந்திரமௌலி

மகாபாசுபதாஸ்திரபராவர்த்தனப்பிரயோகம்.

முன்மொதார்ச்சி.

யழிவெதாயாஸு ஹ உய-பாஷெவபு ப்ருஜெக॥

‘அண்ணல்வழிப் பிரமசரியத்தில் கின்றத் தரவைப் பெறுவான்நே’ என்று அவிழுத்த ஜாபுலோபனிடதல் கூறியவாறு பூர்வபுண்ணியவசத்தால் அவனுக்குத்தோன்றிய வைராக்ஷியபாக்ஷிய மேலீட்டால் அதன் தருமமறிந்து ஸங்கியாஸத்தில் பற்றுற்றுஞ்ஞானவும் உடனே தமது இல் வாழ்க்கையைத் துறந்து ஸதாசாரியன் திருவடிநிலைப் பொருவென்று தீர்த்தஸேவைகள்செய்து.

தவஸாஸாய்ய வவநெநு

‘தவங்களுமே ஆரணமோதிதும் கடும்’ என்ற விதிப்படி வேதவழியேறின்று வேதாப்பியாசத்தவஞ்செய்து அதன் பயனாய் பரமஸித்தர்களான பரமஹம்ஸ ஸந்தியாஸிகள் வசிக்கும் சித்தாசிரமத்தைப் பெற்றானெனவும் அவ்வனம் யோகிகளென மூன்வருக்கப்பட்ட பௌதிக ஸாங்கிய அத்தியாசிரமிகளான ஸன்னியாஸி களுக்கே உரியதெனவும், ப்ரம்மத்தேவதிகளான அவைதிகாடிகர்கள் அவ்விடத்தில் பிரசெசிக்கக்கூடாதென அவனறிந்தானெனவும், அவ்வியம்சென்று ஸ்ரீ கயத்தகீரீ மகாமந்திரத்தால் அகண்ட சூரி நுண்டலத்திற்றானே அம்பிகாநாதனை யாராதித்தானெனவும் ருத்திராத்தியாயத்தானும்

கெடி தடி ஁டி யரி தழு

‘அவ்வியுவன்றோருத்திரசரிதம்’

என்ற வண்ணப்படி ருத்திரசக்திமென்பப்படி மதர்வசிரஸ்
ஸாலும் மற்றுமுள்ள வையதிகம்கிரகங்களாலும் சிவனைத்
ததித்தானன்றி, பிறப்புமுதல் வீத்திவரை அணுவேனும்
ஐகமசம்பந்தம் சிறிதும் பெற்றிவனெனவும் புலப்பட்டது
அதன்பிறகு அதேகானகத்தில் ஸ்ரீ கலேதாசுவதர மகாபாச
பதமகாபோதேரீரஸோவாபக்யே மவனுக்குக் கிட்டியதும்
அம்மகாபாசியவர் அவ்வனத்தில் அம்மகாராஜன் கருதிய
ஸன்னியாஸஸித்தியை முற்றிலும் செய்வித்தாரென,

615

௭. (க) ஸாந்ராஸிகவியின்குறும் காரயிகாவிய
கூணம்.

(2) டிடிஎத் டெடிஸ்ரூஸ் ஜூதம் ஸ்ராவாவி ஹி
தவ்ரத்

(௩) சுடுமலை வெடிவாரம் தஞ்சாவூர்
 கொடிமலை சுதிராசுரீதிவாரம் ஹாஜிபுரம்
 வித்யா

7. (1) 'ஸந்தியாஸவீதியை முற்றிலுமவருக்குச் செய்வித்து.

(2) தன்சாசையில் விகிதமான வீரத்தின்கூடிய சிவஞானத்தை யுபதேசித்தனர்.

(3) அது ஸர்வவேதஸாரம்; பசுபாசமோட்சுதேதும் ப்ரம்மாதிசுளனுஷ்டித்தது அத்தியாசிரமமெனப் பெயர் பெற்றதும் என்பதாதி வசனங்கள் ஸர்வ நீரூபிக்கப்பட்டது அந்தோ! இவ்வையர் மயக்கத்திற்கு யாம் என்னசெய்வோம். இங்கு வெள்ளிமலைபோல் அத்தியாசிரமமென்பது சுவேதாசுவதா உபனிதத்திற்கு குறிக்கப்பட்ட சிவஞானமேயெனத் தெற்றென்புலப்பட்ட அதற்கு முற்றும் மாரூக இவ்வத்தியாச்சிரமச்சொல்லி வைதிக்காளாகமத்தினின்று கொள்ளியிட்டு அவைதிக்காமப் பேழையில்வைக்க இவர்கருதியது இம்மட்டால் வாளாவொழிந்தது. இவ்விடத்து ஸ்வசாகாகிதத்தான் வீருத்தமெனத் குறிக்கப்பட்ட பஸ்மதாரண விரதமும் இவ்வையர் மையல்கொண்ட அவைதிக்காம தீக்கையல்கென நீரூபிக்கவே.

அ. (க) குறுங்குளம்மாட்டு யோவ தவழிங்
யெ

(உ) ஸ்வ-வா-பொ-வஸ-ந-வெ-ஷா-ந-வி-
சி-டி

(உ) சுழிநிதிராஜிகம்புண்ணி பூவிலிவாம்பவ
கித்தடி.

8. (1) 'ஸ்ரீவஸித்திகளுங் கொடுத்தக்கூடிய மகாமந்திரத்தை யுபதேசித்தனர்'

(2) அது சர்வபாபங்களையும் தொலைப்பது; வேதஸாரமாயுள்ளது; முத்திகொடுப்பது.

(3) நிஷியெனப்படும் வேதங்களால் வெளியிடப்பட்டது; பரம்பாவனமானது; அக்கினியென்று தொடங்கியது' என்ற வசனங்களால் முன்ருபித்த வேதஸாரமும் மோகூதேதுவுமான பஸ்மதாரணமாகமந்திரம் பிரகஜ்ஜா பாலம் அதர்வசிரோபரிததங்களு லுள்ளதே யெனச் சிறப்பித்து அவைதிகசங்கை யொழிக்கப்பட்டது. மீண்டும் கூ. (க) லொலிததஜநாஜாஜாஸுஸீஸுபிபா நிதி;

(௨) லாக்ஷாஸ்வாஸாவதொஹகா வெஹ ஹாஸுரதொஹசு;

(௩) ஹலோகிஹலிதஸவடாம: கஹிஹல மஸந: ஸாஹொஹொஹிதகொரய ஸந்ரஸ வியிராபித: ||

9. (1) 'அவ்ரகனய ஸலேஹம் அம்மகாருணிவருப தேசம்பெற்று அவரிடத்தே பூர்ண சிரத்தையுடையவனாள்.

(2) அவன் மகாபாசபதனம் என்றும் வேதாப்பியா ஸம் செய்பவனுயிருந்தான்.

(3) ஸர்வாத்ரமும் பஸ்மோத்தானம் செய்துகொண்டு கந்தஸூபலந்தைப் புசித்து சாந்தனம் தாந்தனம் சினமடக்கி சந்தியாசவதியைப்பற்றி இருந்தான்' என்ற வசனங்களால் விதேகைகவல்லியம்வரை அவன் என்னியாசவவே இருந்தானெனவும், அவன்

ஸுஸாவொவநிஷ்டீதா விஷ்டாநாஸிஸஹஸு க்ரு ஸாஹ்வாஸுஸுஸுதௌ நித்யிராவதபெயதி: ||

'தன்சாகையிலுள்ள உபனிதத்தையும் கீதையையும் ஸஹஸ்ரநாமத்தையும் ஸ்ரீ ருத்திரத்தையும் புருஷஸூக்தத் தையும் ஸன்னியாஸி நித்தியமே ஜபித்தல்வேண்டும்' என்ற விதியை யனுஸரித்து, சவேதாசுவதரோப நிததமாகிய வேதத்தையே அப்பியசித்தக்கொண்டு ஸன்னியாஸியாக வேயிருந்து விதேகைகவல்லியமுற்றுகொண்ட ஸ்பஷ்டமாய் நிருபித்தது. இவ்வத்தியாயம் துவக்கத்திற்குள்ளே ஸுசீல மகாராஜன் ஸன்னியாஸத்தைக்கருதியே கானகஞ்சென் றுகொண்டு, யாமெடுத்த 6-வது லெக்கத்தி லுள்ளிலக்கம் முன்றுகொண்ட வசனத்தால் நிருபித்தது. இடையே (7) க-வது வசனத்தால் ஸ்ரீ சவேதாசுவதர மகரிஷியே அவ ருக்குச் சன்னியாசத்தை முற்றிலும் செய்தாரென விளக் கியது. (7) 3-ல் அவரிடத்தே அவனத்தியாகிரமதருமத்தைப் பெற்றுகொண்டவும் (9) 3-ல் அவன் இறுதிவரையில் சந்தி யாசத்தில்லானே இருந்தானெனவும் ஸ்பஷ்டமாய் விளக்கி யது. இவர்கொண்ட ஆசிரமம் சன்னியாசமென்பது இத னால் காட்டப்பட்டமையின் அத்தியாச்சிரமச்சொல்லுக்கு இவர்குறிய பெருளவலமானதமன்றி இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ

ஜகத்ருகுதன் மயங்கியதாகக் கூறி ஆகாயத்தில் செற் றைப்பூசு எத்தனித்து, தலையில் செற்றைச்சுமந்த அமிருர் மணிக்கடுத்த ஸகோதரத்தன்மையைப் பெறவும் நேர்ந்தது.

எவிக்ராராஜன் தனத்தப்பறத்திற்கு இரு கிறுபூனைச் சிறுமினைக் காவல்வைத்ததுபோல் இவர்கொண்ட அரிய ஆகமங்களுக்குக் கூர்மபுராணத்தையும் இலிங்கபுராணத் தையும் பாதுகாக்கும் வசனவீரர்களாக ஏற்றது எவ்வறிஞ ரும் புகழ்த்தக்கதே.

பாருங்கள்! பண்டிதர்மணிகாள்! இப்புராணத்தின் பூர்வ பாகம் (16) வது அத்தியாயம் 17-ம் கலோகந்தொடங்கி (12) 2-ம் கலோகம்வரை 16-கலோகங்களாகிய 31. வசனங் களால் அவைதிகாகமாகம் நிஷ்டார்களின் நினைத விநித் துரைக்கப்பட்டது. அவ்வசனங்களாவன

ய. (க) ஸுதெஷாஸாயயாஜாதமொவயமௌத ரொஹி: கொநாவிஹதாநாஜாஹாஸஸாவா தீவகொவத: ||

(௨) ஹலிஷ்யபூத பீவாஹா கிஹாவாதகி ஹிஸா:

(௩) வஹுஸவ்ஸுதயாஸாவா ஜாயிரந: வாந:வாந: ||

(௪) ஸவெஸுஸாபுபெவெஸு ஸகாஸு வ்ஷாஸ்யய: ||

(௫) கஸுவநுதெளகிகெஹொஹெநு ரு ஹிஷாஹவஸவமள ||

(௬) ஹெவெவெவகிஹொஹெவ வகாநாநாதிட நாஸநள காவ்யுதிராஹொயொமளவாவாஹிநா காவெடக: ||

(௭) தஹாவாஸுபூஸிஹ்வீஷ்ணு ஸவெபுக்ஷு வ்ஷஹ்யஜ: ||

(௮) கிரெஹெஷாஹவெஸகாயபுரஹவா வெணுஷிணாதிதி ||

க- ததஹஹவாநுவிஷ்ணு ஸாஸெந்ரஹதவ ஸஸது: மொவதிஹாஹவிஹெஷா நாஹொக்யு வ்ருணதாஹாமி: ||

ய- நவெஷாஹெஷுவாஸுஹெ வுணுதெ ஸொவிஸகா ||

க- ஸமஹதெஹொஹெவ யஹொஹெஷாதி நிவஹ ||

கஉ- தோவிலகவா தூதூசு ரகித்யூரி
ஹெஸா||

கரு- கஜரலிலவபுலனவெவெத மனாரொந
ரகாநலி||

கச- தஜரஜிவெடிவாஹூநாஃரகூணாயா
யவாவிநாஃ விஜோஹநாயஸாஹூணி கரிஷூ
ரொவூஷ்யஜி||

கரு- ஸ்வஃஸஃவொயிதொருஹூர திரய
வெநஃராரிணர்| உகாநரொஹஸாஹூணி கெஸ
வொவிஸிவெநிதஃ||

கச- காவாநஃரகாநஃவாஃ. ஹெஸாஃவா
வஃஸூரிஃ வஃஸாஹூ வொஸாவதஃதயாநூமி
ஸஹஸு ஸஃ||

கஎ- ஸூஹீகாநாஹதிவெடிஃகாவாணா
ஸாஹூவொதிதஃ| வகனொநாநெவொநெவஹ
நுகூநாஹவாஃவாஃ||

கஅ- ஜாபனொரொநஃஹொஹொஹூணவா
வஹஸாஹதஃ||

கச- ஸஃஸாஸாஸாநவஹாஹூயஃஸூகூதாஃ
மதி||

உஉ- வதஃபுஃபிஸு வொஹநாநூயாநிஷூ
திஹிஃவஃ||

உக- ஸ்வஃஸாஸாஸாஹூ வொஹிதாஹூ
ஹஹஃபுஃ| ஸஹஸஃபுஃபுஹ ஸிவஸூஸா
ஸாவிஹிஃ||

உஉ- வகூஹூஹூநிஸாஹூணிதஃதஃ
ஸதாஃவாஃ||

உக- ஸிஷூநாயாஸாஸாஹூஹூயஃஸூயிஸா
ஹாஹி||

உச- ரொஹஸாஹூஹூஹூஹூஹூஹூ
ஹூ||

10. [1] கௌதமகாமுனிவர் அவர்கள் மாயையால் உண்
டாகிய கோவத்தை ஏதோ ஒருகாரணத்தாலிந்து கோ
பமிண்டு சபித்தார்.

[2] நீலர் மகாபாபிகளுக்குச் சமானாய் வேதபா
ஹ்யர்களாயாவீர்கள்.

[3] இவ்வித மவரால் அனேக சாபங்களைப்பெற்ற
அவர்கள் மீண்டும் வேதபாஹ்யர்களாகவே ஜனித்துவந்
தார்கள்.

[4] அவர்களெல்லோரும் ஸர்வதேவேசவரான சுங்
கரணையும் நாசரஹிதனான விஷ்ணுவையுமடைந்தி,

[5] லௌகிக தோத்திரங்களால் பாஹ்யரைப்போல்
எங்கும் கிறைந்த இருவரையும் துதித்தார்கள்.

[6] தேவதேவரும் மகாதேவரும் தொண்டர் துயர்
நீக்கும் சிலரும் கருதியவாறு மகாயோகம் பெற்றவருமான
நீங்கள் எங்களை இம்மகாபாதத்தினின்றும் விடுக்கவேண்டு
[மென்றனர்]

[7] அச்சமயம் பக்கத்திலிருந்த விஷ்ணுவைநோக்கிய
ஸ்ரீ விருஷபத்துவஜன்

[8] புண்ணியத்தை விரும்பு மிவர்கட்கு யாதுசெய்ய
வேண்டியதென வினவினர்.

[9] பிறகு அன்பருக்கன்பளும் சரண்ணியரையுள்ள
அந்த விஷ்ணுபகவான் சரணாகதியடைந்த பிராமணர்களை
நோக்கி பசுபதிக்குத் தெரிவித்தனர்.

[10] வேதபாஹ்யானை புருஷனிடத்து சங்கர! புண்
ணியலேசமுமில்லை.

[11] இதுவே சியாயம்; ஓமகாதேவ! தரும் வேத
த்தினின்றல்லவோ வெளிவந்தது.

[12] அந்நமமாயினும் அன்பர்களிடத் தன்பினால்
ஓ மகேசவர! இவர்கள் ரகதிக்கத்தக்கவர்.

[13] பல நரகங்களை யடையக்கூடிய இவர்களெல்லோ
ரும் எம்மாற்றானே (ரகதிக்கப்படல்வேண்டும்.)

[14] விருஷபத்துவஜ பாபிகளாகிய வேதபாஹ்யர்களின்
ரகநூர்த்தமும் மோஹனர்த்தமும் பல சாஸ்திரங்களைச்
செய்வோம்.

[15] இவ்நமம் முரஹராகிய மாதவானால் வீஞ்ஞா
பனம் செய்யப்பட்ட ருத்திரன் அனேக மோகசாஸ்திரங்
களைச் செய்தனர். சிவாஞ்ஞானையப்பெற்ற கேசவனும்
அந்நமம் செய்தனர்.

[16] காபாலம், லாகுளம், லாமம், பைரவம், பூர்வம்,
பஞ்சிமம், பாஞ்சராத்திரம், பாசபதம் மற்றுமுள்ள ஆயிரக்
கணக்கான அனேகம்.

[17] மேற்பண்ட தந்திரங்களைச் சிருஷ்டித்து அவ்
வந்தணர்களை நோக்கி, நீர் வேதஹிஸராய் இச்சாத்திரங்களிற்
சொன்னவைகளைச் செய்து மீண்டும் மீண்டுமனேக கற்
பதால் கோமரகங்குகளில் விழுவிீர்கள்.

[18] பிறகு நரகானுபவத்தால் பாபங்களொழிய மனு
ஷ்யலோகத்தில் பிறப்பீர்கள்.

[19] அங்கு நகவாராதன பலத்தால் புண்ணியசாவி
களின் கதியையடைவீர்.

[20] எனது பிரணதத்தையும் பெறுவீர், வேறு உங்
களுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

(21) இவ்வனம் ஈசுவர விஷ்ணுக்களால் ஆஞ்ஞாபிக்
கப்பட்ட அம்மகரிஷிகள் அஸூரத்வேஷியான ஸ்ரீ சிவ
னது ஆஞ்ஞையை இயற்றினர்.

(22) அந்த சிவ விஷ்ணுக்களால் வெளியிடப்பட்ட
தந்திரங்களில் நிஷ்டைகூடிய அவர் தாழும் சிவசாஸ்திரங்
களைச் செய்தனர்.

(23) அனேக பலங்களைக்காட்டி அவைகளைச் சீடர்
கட்குப் படிப்பித்தனர்.

(24) இப்பூமியிலவறித்த இவ்வுனம் மோகனஞ்செய்
துவருகின்றனர்' என்பன இவற்றுள் இரண்டாம்வசனத்
தால் பாசபத பாஞ்சராத்திராதி தந்திரநிஷ்டர்கள் வேத
பாஹ்யர்களென்று கௌதமரால் சபிக்கப்பட்டவரென ஸ்ப
ஷ்டமாய் வெளியாகின்றது. மேலும் பல ஜன்மங்களில்
அவர்கள் அவ்வாறே ஜனித்ததாக அடுத்தவசனத்தால் வெ
ளியாகிறது. பிறகு 5-ம் வசனத்தால் அவர்களுக்கேற்பட்ட
வேதாதிகாரமின்மை நன்றாய் லௌகிக ஸ்தோத்திரத்
தால் என்பதாதியால் விளக்கப்பட்டது. மேல் 10-ம் வச
னத்தில் இவ்வித தாந்திரிகருக்கு ஈசுவரன் பிரசாதம்
செய்யக்கூடிய புண்ணியலேசம் இல்லை என்று காட்டப்
பட்டது. 11-ம் வசனம் அதன் ஏதுவைக்காட்டி. வேதத்
தைப் புழங்குத நவிரிந்தாநியாயத்தால் தந்திரங்களை நிர்
தித்தது. 16-ம் வசனம் இவரெங்கும் தப்பாவழி வராமல்
முதல் பாசபதம் ஈராகவுள்ள ஸர்வவித வவைதிக சிவாக
மங்களையும் பாஞ்சராத்திராதிகளையும் எடுத்து மோகசாஸ்
திரம் என்று ஒதுக்கியது. 17-வது வசனமோ இவ்வாகமா
னுஷ்டானப் பயனை நன்றாய் விலக்கி லௌகிகஸ்தோத்திர
த்தால் தேவப்பிரசாதங்கிடைத்தது நல்லபதவியைக் கொடு
க்காதென இதிஹாஸமுக்கத்தால் நாட்டியது. 20-ம் வச
னத்தில் இவர்கள் பல ஜன்மங்களுக்குப் பின்னரே வை
திகாது திவ்யகதையை அடைவதற்குரிய பரமேசுவர பிர
ஸாதத்தைப் பெறுவா என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. இது
இவர்களுக்கு சிவாஞ்ஞையே என ஸ்பஷ்டமாய் கோஷம்
செய்தது. 21-ம் வசனம் 22-ம் வசனம் ஆகமவழிநூல்க
ளைப் பற்றிப் பேசுவதாய் அவற்றையாக்கியோர் பெருமை
யை துவிற்சேர்த்து 23-ம் வசனமும் 24-ம் வசனமும்
அந்தோ அவர் அன்றதொட்டு இன்றுவரை மோகனம் செ
ய்யும் மோசக்காரரே, அன்னமிட்டோர்க்குப் பின்னம்
நினைத்தவரன்றோ வென்று அவர் பெருமை சாஸ்ப்பெரிது
எனவும் சொல்லாது கூறின. இவ்வுனம் பல்லாயிர வச
னங்கள் நிறைந்த கூர்மபுராணத்தானு இவருக்குச் சாதகம்!
அந்தோ! இவர் மயக்கம் என்றும் தீராது. அறிஞர் அறி
யுமாறு மேற்கண்ட கூர்மபுராணத்தில் இவருக்கு விரோத
மான வசனங்களை ஒருநாறு சுருக்கிக்காட்டுவாம். 'அவ்
வசனங்கள் ஐந்துவகைப்பட்டனவாக வருத்துக்காட்டப்
படுகின்றன.

முதல் தந்திரதாந்திரிகநின்றத. இரண்டாவது வேத
வைதிகப்புழம். மூன்றாவது வைதிகோத்தமரைத் துதி
பது. நான்காவது அத்துவித வேதாந்தவிஷயம். ஐந்தா
வது அந்யாசிரமம். ஸந்தியாஸம்' என்பது. அவற்றுள் முறையே
அடியிற்கண்ட வசனங்களுக்குப் பொருள்சேர்ப்ப
துடன் மறுக்குங்கால் அவற்றை எல்லாம் கவனிக்கவும்
வேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் விரிவுக்குவிப்பு பதவுரை
கூறாது பொழிப்புகையே சொல்லப்படும். அவ்வசனங்கள்
அடியில் வருமாறு:—

கக. க- வாரி:வாஸுவதாசாரா: கயாவெ
வாஸுவராதி:கா: ஹவஷ்ய:திகுளதஸ்யிநு ஸ்ராஹ
ணா:கூதியாஸூயா||

உ- ஜாநெகரீ:ஸ்யவமதெ மொகெநிஷிய
காமதெ|

ங- ஸாவ:திவாவதாராணி:ஸ்ராஹணா:நா:ம
காமெஷ்யாவெவ:உயி:விஸாவநி:உயி: வாஸா:உ
க்யாயுரவிஜா:||

ச- யெவாநெஸாவநி:உயி:மெளதஸ்ய:உ
ஹாதந:| ஸவெ:உதெவதரிஷ்ய:தி ஸ்ராஹண
ா:ஸாவொநிஷ்ய:||

ரு-விநிஷ:கிஷ்யஷ்கெஸ:ஸ்ராஹணா:ஸ்யு
வாஜிந:|

சு- வெஷ்வாஹ்ய:தாவாரா:உயாவாரா
வ்யாஸூயா:|

எ- ரெஹய:கிஷ்யாநாஸவ:நா:நா:யி:வா
வா:நி:வ|

அ- தரிஸாவிஷ்ய:நெஸாவெவாவவ:கி
யா:யா:|

க- யாஜி:காணா:வமொஷ்வா:மிஷ்வாவெ
உவிதிஷா:|

ஐ- யொந்யு:காஸாவெவ:த:நய:க்யு:ஸூ
கி:விஜா:| ஸவ:உஷ்வா:நஸ:ஹாவெஷ்ய: வெஷ்வா
ஹ்யா:விஜா:திவி:||

கக- கஸெ:ளதய:உயாவரணா:கி:கி:பு:நஸ்யு
கி:வெகூ:வ: (ஜா:கி:)|

கஉ-யஸூ:ஷ்வா:ந்யு:ஷி:வி:பா:நு:வெஷ்வா:நா:நி:ஷ
தி:விஜா:| நதஸ்ய:கிஷ்ய:கி:ஷ்ய:ஷ்ய:ஸாவெஷ்வா:வி:
நி:ஸூயா:||

என்றல் கூறிய அபேத அத்தவத நிலையே சாயுச் சியமென்றணர். இதனூல் 'சொல்லாசென்று பொருளா னிரண்டு' என்று கூறவார் கூற்றுச் சருதியாதி பல மில்லா அப்பிரமாணக் கூற்றாயிற்றென்க.

'சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று சாஸ் திரங்களிற் கூறப்படும் வழிபாடுகளும், அவற்ற லடைய த்தக்கனவாகிய சாலோக, சாமிப, சாருப்பிய சாயுச்சியங் களாகிய முத்திகளும் இந்தத் தேவர்களை யெல்லாம் கடந்த பசுபதிப் பெயரிய தனிமுதற் கடவுளைச் சேர்ந்தனவாம். இவை யொன்றுக்கொன்று சாதனமாய் நிலவும் பெற்றி யனவாகையால், இவ்வெல்லாப் பேறுகளும் முத்தியென் றே கொண்டாடப்படும். இவற்றுள் ஞானத்தா லெய்தற் பாலதாகிய சாயுச்சியமே முடிந்த முத்தியாம்.'

என்றார் பூர்வபக்தியார். சரியை கிரியை முதலிய வழிபாடுகளும் அவற்றலடையத்தக்க சாலோக முதலிய பேறுகளும் தனிமுதற்கடவுளைச் சேர்ந்தன வென்பதைப் பற்றியும், இவை யொன்றுக்கொன்று சாதனமாய் நில வும் பெற்றியென வென்பதைப் பற்றியும், எமக்கேதும் ஆசங்கை யின்ற. ஆனால் 'இவ்வெல்லாப்பேறுகளும் முத் தியென்றே கொண்டாடப்படும்' என்பது மாத்திரம் ஆசை பத்தினும் ஆசைபுமாம். எல்லாப் பேறுகளும் முத்தி யானால் சாயுச்சியத்திற்கும் மற்றைய சாலோக முதலிய வற்றிற்கும் வேறுபாடுண்டே? சாலோக முதலிய மூன் றையும் மீளு முத்தியெனவும், சாயுச்சியத்தை மீளா முத்தியெனவும் அடைகொடுத்தக் கூறினால் குற்றமின்று. 'ஆன யருமரு' என்பதுபோல் சிவ சாலோக முதலிய மூன்றையும் முத்தியென் றுணர்கின்றமெனின், அப் போது பிரமனது சாலோக முதலியவற்றையும் முத்தியெ ன்றே கொண்டாவேண்டும். ஏன் கொண்டாவேண்டு மெனின், சிவ சாலோகம் எவ்வாறு ஞானத்திற்குச் சாத னமாய் இருக்கிறதோ, அவ்வாறே பிரமனது சாலோகாதி களு மிருத்தலினாலென்க. 'ஞானத்தா லெய்தற் பாலதா கிய சாயுச்சியமே முடிந்த முத்தியாம்' என்று பூர்வப் பி யார் கூறியதிலேயே அஞ்ஞானத்தா லெய்தற் பாலதா சாலோகம், சாமிபம், சாருபம் என்று பொருள்படுகின்ற தென்க. படவே, அஞ்ஞானத்தா லெய்தற்பாலனவாகிய சாலோக முதலியவற்றைப் பூர்வபக்தியார் 'முத்தியென்றே கொண்டாடப்படும்' என்றது 'தனக்கழகு மொட்டை பிறர்க்கழகு கூத்தல்' என்பதற் கினமாய் நிற்றின்றதென்க.

'இருள்சேரிருவியையும்சேராவிறைவன்

பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.'

என்றள்ள திருக்குறளின்படி இருளின் (அஞ்ஞானத் தின்) காரியமாகிய இருவிலைகளில் ஒன்றான நல்வினை

யால் வரும் சாலோக முதலியன: பூர்வபக்தியார் கூற்றின் படி அஞ்ஞானத்தினால் வர்ப்பாலனவென்றும்,

'தொலையால்வினைப்பயன் றொலைந்தபோதிலே,
தலையதுகிழுவலிமுனைதப்புகோ.'

என்றள்ள பிரமகேத முண்டகோபதித வாக்கியத் தின்படி, புண்ணியந் தீர்ந்தபோது, ஆண்டுள்ளார் மீளுந் தன்மையையுடைய ரென்றும், திரிசியமா யிருத்தலின் 'உணருகு அசுத்த' என்றள்ள சிவஞானபோத குத்திரத் தின்படி அப்பதவி ஁சுத்தானதென்றும் கண்ணுரைப்பே தலின், அச்சாலோக முதலியன அஞ்ஞானத்தால் வர்ப்பா லன வென்பதற்கும், மீளும் செறி யென்பதற்கும் யாதோ ரிழுக்கு மின்றமென்க.

இன்னும் பூர்வபக்தியார் கூற்று வருமாறு:—

'சங்கரசங்கிதை உபதேசகாண்டம்.

சர்யாக்கிரியாசயோகச்ச ஜ்ஞானஞ்சேத்சுதர்வதம்
ஆத்மநாம்பந்தமுத்த்யர்த்தம் கல்பிதாநிதிவேவை.

(1) இந்த வசனத்தால் பிரானிகள் பந்தத்தினிள் றும் விடுபடுவதாகிய மோட்சமெய்துவதற்காக ஸ்ரீ பாமே சுலரனால் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் கான்கு பாதங்கள் உண்டாகப்பட்டனவென்று பெறப் படுகிறது.

(2) அடுத்த வாக்கியம் சரியா பாதாதுஷ்டானத்தி னால் சிவபிரானது சாலோக்கியத்தை யடைந்து, நாளடை வில் சாயுஜ்யத்தை யடைகிறார்களென்றும், 'ஆகையால் சரியாபாதமும் முத்தியைக்கொடுக்க 'ஹ்ரததானென்றும் தெரிவிக்கின்றது.

(3) அடுத்தவாக்கியம் கிரியா பாதத்தை யறுஷ்டி ப்பதனால் சிவபிரானுடைய ஸாமீப்யத்தை யடைந்த பிறகு ஞானத்திலேயே மோட்சமடைகிறார்களென்று போதிக்கின்றது.

(4) அடுத்தவாக்கியம் யோகபாதத்திற்குரிய முறைப் படி யோகத்தை யறுஷ்டிப்பவன் சாருப்ப்யத்தை யடைந்து பிறகு சாயுச்சியத்தை யடைகிறான் என்று அறிவிக்கின்றது.

(5) அடுத்தவாக்கியம் ஞானபாதத்திற்குரிய நெறியின் படி ஞானத்தை யாசரிப்பவனோ வென்றால், அதன் மகி மையால் கொஞ்சமேனுந் தாமதமின்றி ஸாயுஜ்யமடைகிறான் என்று துணித்தாக்கின்றது.

என்று வரைந்து, பின்னர்

'இவற்றைப் பரியாலோசிக்குங்கால் சாலோக்கியத்தை யடைந்த புருஷன் அங்கிருந்து சாமீப்யத்தையும், சாமி